

ученикътъ се съмнѣва, често има такива примѣри, и казва: нали имамъ право да се съмнѣвамъ? Не, понеже животътъ ни на земята е късъ, ние нѣмаме врѣме да разискваме, да разсждаваме съ години, съ вѣкове, да се съмнѣваме, дали нѣкой въпросъ е правъ, или кривъ. Единъ въпросъ може да се разреши въ 2—3—5 минути, дали е правъ или кривъ. Ще ви дамъ единъ примѣръ: прѣдставете си, че вие вървите по пѣтя, носите една чанта съ скжпоцѣнности, отъ които зависи материалния ви животъ и се страхувате за нея. По едно врѣме виждате единъ познатъ човѣкъ отъ вашата народность и се зарадвате, че идва да ви помогне. Но той не ви вдѣхва довѣрие — гледате чантата, гледате него започвате да се съмнѣвате, казвате: ами, ако ме обере, като се научи какво нося? Вие се съмнѣвате, дали този човѣкъ ще ви обере, или нѣма да ви обере. Този въпросъ може да разрѣшитъ въ двѣ минути. Какъ? — Щомъ се съмнѣвате, дайте му чантата да я носи! Ако избѣга съ нея, правъ сте, значи, вие сте намѣрили истината. Ако пъкъ слѣдъ като ви вземе чантата и послѣ ви я даде, вие ще познаете вашата погрѣшка, ще видите, че вие сте кривъ. Този въпросъ може да се разрѣши въ двѣ до петъ минути: ако не донесе чантата правъ сте; ако я донесе, кривъ сте, нѣма защо да